

Februari 2004

Gävleborgs Fäbodförening

Ny säsong på gång

Det är lite knepigt med föreningsverksamhet. Det blir så lätt att det bara blir styrelsen som står för initiativen. Det är också så mycket man vill göra medan det är så mycket annat som tar tid. Bara detta att försörja sig och familjen hindrar en massa. Föreningens ekonomi tillåter inte heller att funktionärerna tar ut ersättning för förlorad arbetsförtjänst.

Kontakten med medlemmarna blir eftersatt. Hur många gånger har inte vi i styrelsen sagt oss att till sommaren ska vi åka runt och träffa folk på fäbodarna och höra hur det egentligen är. Kanske blir det någon vi kan besöka, men utan någon ordnad helhet.

Men visst finns det möjligheter. Vi tror på projektverksamhet som ett medel att ge resurser för att nå de mål föreningen strävar emot. "En sund och livskraftig utveckling av fäbodbruket i Gävleborgs län", som stadgarna sammanfattar det.

För ett år sedan startade vi projekt [Fäbodmat och Matkultur](#) genom att ge Hushållnings-sällskapet ansvaret för genomförande enligt den plan vi gjort och fått godkänd. Symbolraden uppe i högra hörnet visar huvudintressenterna. Som vi nämnde i förra medlemsbrevet är det ett imponerande arbete som gjorts inom projektet. Många fäbodar har också blivit besökta. Bland det som återstår är att finna former för ett arbete som mer bekräftar delaktighet i vad som görs. Alla som berörs ska känna sig som MEDarbetare. Det är också viktigt att det finns ett ständigt erfarenhets- och kunskapsutbyte mellan projekt och förening. Dubbelarbete har vi inte råd med.

Erfarenheterna är dock så positiva att vi fortsätter på den inslagna vägen och även i år drar igång ett projekt. Det kallas [Rovdjurskador och förvaltning av fäbodmiljöer](#). Det finansieras genom ideellt arbete och anslag från Länsstyrelsens medel för lokala naturvårdsprojekt och viltskador. Projektägare är Ovanåkers kommun, "länets mesta fäbodkommun", som är oerhört uppmärksam på fäbodkulturens betydelse för samhället i stort. Lösningen är enkel och praktisk – det hade knappast varit möjligt att arbeta med tio olika kommunala huvudmän.

Rent funktionellt innebär arbetet att Joni Lidberg besöker länets alla fäbodar med djur eller odlingar (björn gillar bl a ensilage) för att tillsammans med ägare/brukare undersöka möjligheterna till förebyggande åtgärder på fäboden och göra en åtgärdsplan för denna. Planerna kan ge underlag för bra ansökningar om viltskademedel och hanteringen av dessa. Vi hoppas ni vill ge projektet lite av er tid och uppskattar och drar nytta av Jonis besök.

Men verksamheten kan också breddas annat än genom projekt. Alldeles före jul fick vi besked av förra styrelsemedlemmen Anna-Karin Martinsson att hon nu efter barnafödande osv är beredd att ställa upp som föreningens kontakt i frågor som rör byggnadsvård.

Adressen är: Lia 12, 824 92 Hudiksvall. Tel 0650-25 065, 070-215 65 70.

Vi ser också samverkan med andra organisationer som ett bra resursutnyttjande. Förbindelserna med Värmlands säterbrukare är ännu lite trevande, men kan utvecklas. Vi har också börjat så smått med samarbete och samordning med riksföreningen då det gäller remissvar. En hel del är på gång.

När man ser utkastet till verksamhetsberättelse för 2004 känns också en viss förnöjelse.

– Det måste väl vara världsbäst! som någon sade. En skön känsla.

Kom till årsmötet och dela känslan med oss. Kom ihåg medlemsskapet. Och hjälp oss genom att komma med synpunkter och förslag som kan stärka vårt fäbodbruk.

Vi ses,

Styrelsen

Getinventering från Värmland till Lappland

Vi har redan hittat urgeten Heidrun*. Den finns hos poeten Bengt Berg i Fensbol, tio km norr om Torsby, Värmland. Han har sedan 1990 Heidruns Bok- & Bildcafé tillsammans med Gun-Britt Karlsson.

Geten Heidrun står ute i trädgården och blickar med sina kapsylögon och undrar om hon inte ska få komma in under tak snart. Men caféets är för tillfället stängt. Nyfiken? Checka via Heidruns E-post: info@heidruns.se

Ideella föreningen Allmogegeten bildades 1993 för att bevara våra sista rester av lokala allmogegetter inom levande genbanker. Inventeringen görs tillsammans med Gävleborgs Fäbodförening.

”Vi menar att en allmogeget är en ganska oförädlad provinsiell lantrasget.”

En allmogeget skiljs från en vanlig ”lantrasget” eller ”mjölkget” genom graden av förädling. De högmjolkande och delvis hybridiserade getterna (korsade mellan olika raser) som hålls på större getgårdar har för det mesta tunna kroppar och präktigt stora juver. Denna typ av get är inte intressant i detta sammanhang.

Största delen av våra allmogeraser och gamla lantraser är utrotade. Det gäller alla djurslag, från smådjur till kor och hästar. En stor del av vår biologiska mångfald är med andra ord borta för alltid. Dock har några spridda rester spårats upp och förhoppningsvis räddats. I de flesta fall är det äldre människor som tack vare stor envishet och kärlek till det gamla har behållit några djur av en äldre stam. I dag strävar ideella föreningar, som Föreningen Allmogegeten och GFF, för att skydda och ta vara på detta arv.

Hittills räddade allmogegetter är **lappget** från Fatmomakke och Vilhelmina i Lappland, **jämtget** från Aspås och Oviken i Jämtland samt **göingeget** från Lönsboda i Skåne.

Det borde vara störst chans att hitta fler restbestånd norr om Siljan i Dalarna, i Orsa Finnmark och runt Storsjön i Jämtland, men även på andra platser från norra Värmland till Lapplands älvdalar. Chansen att komma på något riktigt genuint är dock liten och den blir mindre och mindre för varje dag! Småland, där det förr fanns mycket getter, och som i folkmun kallades Getapulien, har genomskotts utan resultat.

Nu behöver vi hjälp av så många som möjligt för att få tips. Tveka inte, alla spår av vad som kan vara gamla genuina getter är viktiga. Även berättelser om ålderdomliga getter och deras ägare och bilder på sådana getter är intressanta. De är bitar i ett pussel som kan lösa frågor om härstamning och också kanske leda vidare till levande avkommor.

Kontaktpersoner i inventeringen:

Ronny Olsson
Gyllsjö 1194
264 91 Klippan
Tel: 0435-230 85
ronny@kackel.se

Erland Wadsten
Artemisgatan 24, 1tr.
115 42 Stockholm
Tel: 08-661 21 48
erland.axel@telia.com

Gävleborgs fäbodförening
Kelvin Ekeland
Hålsjö 8375, 820 64 Norrbo
Tel: 0650-335 39
bergils.ekeland@telia.com

* **Heidrun** är också namnet på föreningen Allmogegetens tidning. Redaktör är Ronny Olsson, se ovan. **Heidrun** ingår i medlemskap, som kostar 150:-/år. Postgiro 23 63 47-1. Genbanksansvariga för JÄMTGET är Anna-Karin Kristoffersson, Nyvallen 724, 84093 Hede och för LAPPGET Ronny Olsson, som ovan. Föreningstelefon: 040-44 51 10.

DOM 2005-02-09

§ Det kom en DOM till GFF från Sven Jonsson vid LRF Konsults juridiska byrå i Bollnäs. Han har varit ombud i ett för fåbodbruket och det småskaliga jordbruket viktigt mål (2371-04) vid Kammarrätten i Sundsvall. Det rörde indirekt också förutsättningarna att bevara lantrasdjur in situ, det vill säga under traditionella förhållanden i ursprunglig miljö. Det gällde föreläggande enligt djurskyddslagen.

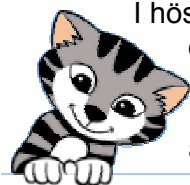
Länsrätten hade fastställt en kommuns beslut om föreläggande att anlägga eluppvärmda vattenkoppar till djur i utgångsdrift eftersom det finns risk att naturliga källor dels fryser, dels kan

förorenas. Vattningsskär ansågs olämpliga eftersom de också kunde frysa och krävde ett arbete som inbjöd till slarv. Intyg från två veterinärer styrkte en djurhållning utan anmärkning.

Kammarrättens domslut ändrade länsrättens dom och länsstyrelsens beslut så att miljö- och plannämndens beslut avseende dricksvattenanordningar upphävdes.

Kammarrätten slog emellertid fast att det i och för sig inte kan anses föreligga något hinder mot att utfärda ett så förhållandevis omfattande föreläggande som det i målet aktuella.

ANSVAR

I höstbrevet erinrade vi Milko om deras inställning om att fåboddriften i Milkoland är en viktig del i förankringen av Milkos kärnvärden.

Likasa att man hämtar mjölk där den finns. Ett skäl till erinringen var att en fåbodbrukare nekats leverera mjölk som tidigare.

Nu har medlemschefen Anders Magnusson gett besked: Vi har inte ändrat ståndpunkt om Fåbodar! Vi anser dessa vara en viktig del av Milko både utifrån konsumenterna och för vår marknadsföring. I detta specifika fall gjorde dock transportavdelningen

bedömningen att det inte var möjligt att hämta mjölken med tanke på det skick som vägen var i. Det är svårt att generalisera och sätta normer för hur bra en väg ska vara utan vi måste lita på chaufförens omdöme i detta fall.

Från mejeriet ifråga har besked kommit om att en särskild syn av vägen kommer.

Vi är glada att Milko vill värna mångfaldskonventionen från Rio 1992. Där det står att myndigheter och privata företag ska hjälpas åt att bevara traditionella näringar som bygger på biologisk mångfald.

Leve Milko!

OANSVAR

§ Länsförsäkringar i Dalarna anser att rätten till fritt mulbete inte längre finns. Detta hävdas i en fråga om var

ansvaret finns där fritt betande kor skadat lacken på en bil som parkerats där en fåbodbrukares djur betat fritt i ett tjugotal år och andras djur innan dess. --- skador som uppkommer om du fortfarande har djuren under benämningen fritt mulbete omfattas inte av din ansvarsförsäkring, skriver bolaget.

Försäkringsbolaget hänvisar till Lyckseles Tingsrätts dom 1985-06-06. DB 115. Denna dom gäller en person som hade får som gick på mulbete. De orsakade skador på odlingar mm. Fårägaren hävdade rätt till mulbete sedan generationer tillbaka. Utan att beakta detta dömdes fårägaren att betala skadestånd till tre personer.

Vidare åberopas Tingsrätten i Mora som avgjort ett mulbetesärende där fritidsägare gjorde gällande att får smutsade ner och åt upp rabatter. Där dömdes Mora Tingsrätt djurägaren att betala skadestånd.

Vi har hänvisat till Sojdelius utredning, SOU 2003:116 Betesrätt vid fåbodbruk mm, som presenterats av jordbruksministern. Där redovisas de åberopade rättsfallen, såvitt vi förstår, som inte prejudicerande. Men Dalarnas försäkringsbolag framhärdar. Utredningen SOU 2003:116 påvisar dock otydligheter och talar för att mulbetesrätten behöver stärkas genom tydliga lagregler. Ska landshövdingarna i fåbodsverige än en gång vara tvungna skriva brev till regeringen och påminna om detta behov?

REFLEKTION

- Deja, Lyckan, Gåsafjäll! lockar Goth Bertil. Kular sedan så det ekar mellan bergen.

Det skulle kunna låta vackert, få mig att njuta av utsikten och känna stillhet inombords. Nu låter det mest kusligt, olustigt, får mig att oroligt spana in mellan träden. Finns några fjällkor och rödkullor bakom trädstammarna som står där så tiggande tysta om vad de sett? Nej, inga skällor klingar, ingenting rör sig. Vinden som susar, regndroppar som faller, försvårar att höra både skällklang och råmande svar.

Sammanbitet vandrar Bertil vidare. Oro tynger axlarna, lägger sig som ett värkande ok. Denna gång är det så många som 25 djur som är borta, som tycks uppslukade av skogen. Vi ser en del relativt färska klövavtryck, men fortfarande syns inga levande djur till. Igår visade sig några på ungefär samma ställe som vi nu är, flera kilometer från fäboden, men det gick inte att få med dem hem. På olika ställen vägrade de att följa med längre, vände och rusade bort, trots att Bertil även då hade hjälp. För det mesta är han helt ensam och då blir det ännu svårare. Och trots sökhjälp av Mats Rapp, vanligtvis vargspårare, gick det inte att finna övriga djur.

Såhär har det varit hela sommaren och även hela förra sommaren. Djurens beteende är förändrat. Det är svårt att få kontakt med dem. De tycks stressade, lyssnar inte, kommer inte, vågar inte, vet inte var de ska vara. Hemma på vallen finns inte längre något bete och inte är det tryggt där heller. Björnarna finns överallt och räds inte att gå in bland fäbodstugorna och fjusen.

Plötsligt är det något vitt som skymtar mellan träden. Men det visar sig vara korna som nyss var hemma på

vallen som förvånande snabbt vandrat iväg ända hit. När de kommer fram upptäcker dock Bertil att två av djuren från den bortsprungna flokken sällat sig till korna. Konstigt. Varför har de splittrat sig? Och var är de andra?

Bertil sätter grimma på Tjärna, lockar på flokken och jag föser på. Det är bäst att ta hem dem, och så börjar en lång vandring.

Inkomna på Knäbergsvägen händer något med djuren. De skuttar omkring, rusar hit och dit, stångar på Bertil. De verkar mer upprörda än upprymda. Plötsligt galopperar de bort. Bertil har bara en gång i hela sitt liv sett kreatur springa så. Ändå springer de inte i sådant sken som jag för några år sedan såg dem göra på samma ställe. Vad är det som de känner på denna plats? Någonting är det. Finns det i minnet att de en gång upplevt något otäckt här eller känner de varje gång skrämmande spår och dofter?

Närliggande åtelplatser finns i våra tankar. Den gången, då jag gick här ensam, var jag tack och lov lyckligt omedveten om detta. Nu vet jag.

Alldeles i närheten finns åtelplatser för björn. Nötta, väl använda platser där det tippats ut fiskrens, sädesavfall, melass mm.

Det är vetskapen om detta som gör mig så upprörd. Hur *människan* lockar framför allt björnarna att bli oskygga. Hur jägarna hanterar den situation som råder. Jag tycker ju om rovdjuren, tycker att de har all rätt att finnas i vår natur. Jag värnar också fäbodbruket, ett viktigt kulturarv som förvaltas av ihärdiga fäbodbrukare som ofta kämpar i motvind. Det är som en balansakt där det är lätt att halka. Det blir så tydligt när jag vandrar bakom djuren, på väg hem mot fäboden, att det saknas såväl resurser som förståelse hos

olika parter då det gäller rovdjursproblematiken. Många krångliga faktorer hakar i varandra och alltför mycket styrs av stelbent, långsam byråkrati.

Men jag tror att en egentligen enkel nyckel är djurpsykologi. Det gäller att förstå hur djuren tänker. Såväl tamdjur som rovdjur. Det gäller också att se sammanhangen, att se större helheter. Idag är allting så uppdelat. Trots, eller kanske just på grund av, det växande informationsflödet är det som om varje människa är ett ensamt sädeskorn som inte längre hör ihop med resten av sädesaxet. Längre tillbaka var man kanske både bonde och jägare, man följde den ekologiska processen, man gjorde själv sina produkter, visste hur allt hängde ihop. Det gör man inte dag. Viktiga pusselbitar går förlorade och vi vandrar förbi både varandra och våra fyrbenta medvarelser.

Många jägare tycks idag ha minimal förståelse för såväl rovdjurens beteende, som för hur deras eget agerande påverkar t ex djurhållarnas situation. För mig som har svårt att förlika mig med vad jag anser vara nöjesjakt, så förefaller deras inställning mycket inkonsekvent.

De klagar på rovdjuren samtidigt som de genom sitt handlande bidrar till att problemen ökar. För nog måste det locka till sig björn och varg när man slänger ut slaktavfall i skogen? Nog verkar det idiotiskt att lämna älgskinn kvar alldeles vid en fåbod? Eller gör de så just för att skapa upprorsstämning mot rovdjuren, för att de *vill* blåsa upp debatten?

Vari ligger egentligen deras rädsla och hat? Känslorna svallar från olika håll. En del verkar vara drömmande naturromantiker som inte vill nämna att det uppstår problem. Detta är också farligt. Inte förrän vi ser att det finns problem, definierar dem och försöker lösa dem kan vi komma framåt.

Till slut är vi i alla fall framme vid Prästbodarna. Bertil sjunker ihop, känner hur den ständiga oron tröttar. Han orkar inte kula mer, inte just nu. Men vi måste ju åka tillbaka för att hämta bilen som vi lämnat kvar ute i skogen. När vi kommer dit hör vi ljudet av en liten skälla. Två små kalvar som tydligen höll sig undan första gången, kliver nu fram ur skogen, skuttar glatt fram mot Bertil när han lockar, kör ner huvudena i pelletshinken.

Som om de vore kungligheter får de sedan eskort av två bilar en bra bit på väg mot fåboden.

När man ser kontakten mellan fåbodbrukaren och dessa små går det inte annat än att le. Det är som om de har ett eget språk sinsemellan. Jag har sett det förut och jag ser det nu. Det är så det kan vara när det fungerar och det är så det *måste* fungera på en fåbod där djuren går fritt.

När vi återkommer till Prästbodarna efter ännu en sökrunda med bilen står de två små kalvarna troget och väntar vid grinden där de ska in för natten. Det känns skönt att åtminstone de är på plats. Men över 20 djur saknas och gör så ännu efter kvällsmjölknigen när jag åker därifrån.

Ovissheten följer med mig och jag drömmer om bortsprungna djur hela natten. Undrar hur ofta Bertil har gjort det och ska behöva göra det innan det finns större möjligheter att få hjälp utifrån, innan det finns bättre resurser avsatta för att hjälpa dem som utsätts för rovdjursangrepp. Resurser som jag är övertygad om behövs för att trygga såväl lantrasernas och fåbodlivets överlevnad som rovdjurens framtid.

Victoria Törnqvist,

en orolig fåbodkulla som värnar om både lantraser och rovdjur

Messmörsteatern är en amatörteatergrupp inom Järvsö Hembygdsförening.
Man spelar på jarsemål men så att även stockholmare kan förstå.
En duktig dragspelare och medlemmar ur Järvsö Spelmanslag ingår också.

Messmörsteatern

presenterar

Silverkronan

Det var en gång på fäboden
15 – 24 juli

Messmörsteatern gör kulturhistoria till folklig teater. Hur värjer man sig mot skogens vilddjur? Vad svarar man när de osynliga ropar om natten? Hur går det för flickan som har tre friare? I "Silverkronan" finns kärlek, konflikter, fars, magi och mycket sång och musik. Stycket handlar om Anna, en vacker storbondedotter för 150 år sen, som gillar en pojke, medan hennes far föredrar en annan som måg. När Anna kommer upp till fäboden i skogen, kompliceras situationen av en tredje friare...

Pjäsens innehåll bygger på en gammal sägen, som funnits i hela Hälsingland, en del är fantasi och en del är lokal kulturhistoria, som Messmörsteatern sparat upp.

"SILVERKRONAN" har premiär fred. 15 juli kl. 18. Övriga föreställningar: lörd. 16 juli kl. 15, tisd. 19 juli kl. 18, fred. 22 juli kl. 15, lörd. 23 juli kl. 15 samt sönd. 24 juli kl. 15.

"SILVERKRONAN" spelas på Harsens fäbod, 2 km från Harsagården och 18 km från Järvsö centrum. För biljetter ringer man turistbyrån i Järvsö tel. 0651-403 06 eller Harsagården tel. 0651-495 11. En biljett kostar för vuxen kr. 120:- (programblad ingår i priset) och för skolungdom 7 – 18 år kr. 50:- Barn under 7 år går gratis.

OBS!

INGA HUNDAR får medföras till föreställningen. Det kan nämligen störa hundskådespelaren Svea, som har en viktig roll i pjäsen.

SVEDBOVALLEN

Besök också **Svedbovallen**, en fäbod med kor, getter och höns, fyra km från Harsen, där "Silverkronan" spelas, och Harsagården, 0651-495 11, två km däriifrån. Där kan man bada, fika, äta och bo.

Förra sommaren invigdes Svedbovallens nya kokhus, tjip på järvsömål, som dels ska göra mjölkhanteringen på vallen säkrare, dels ska fungera som idégivare för andra fäbodbruk.

Den nya tjipen är inte bara rymligare och mer lättstädad och hygienisk än den gamla – den är också med sina tomtstenar och sina breda plankor på lock mer anpassad till den gamla kulturmiljön. Under de två månader Svedbovallen var öppen 2004 hade den cirka 2 200 besök.

Inför 2005 söker Svedbovallkommittén en eller flera medhjälpare till sin nuvarande fäbodbrukare.

Kontakta Cecilia Bruce, 0278-91 030, för mer information.

Värmländska funktionärer

Värmlands Säterbrukarförening

Föreningens postgiro: 12 01 99 – 5
Medlemsavgiften är 100:-

Styrelse och funktionärer

Ordförande

Kerstin Elofsson, Långenäsvägen 606
655 92 KARLSTAD

Sekreterare

Lina Johansson, Bergsäng 94
683 92 HAGFORS

Sekreterare och kassör

Kalle Jansson, Kindsjön
680 51 BOGRANGEN

Ledamöter

Åke Nilsson, Goth Bertil Johansson,
Viola Johansson, Sven-Erik Johansson

Revisorer

Agne Olsson, Inga-Britta Sundin

Valberedning

Olle Bernt, Karin Stjärnlöf

Länsstyrelsens rovdjursråd

Åke Nilsson, Goth Bertil Johansson

Gävleborgs Fäbodförening

i medlem, var medlem, värva fler

tg. 430 24 37-1
lllemsavgift 150:- / år

Styrelse och övriga funktionärer

Organisationsnr 885501 - 2632

Ordförande

Tomas Eriksson,
Hästbovägen 17,
813 95 TORSÅKER
Tel 0290-70141, 073-6394455
Fax 0290-701 41
annabrodin@compaqnet.se

Vice ordförande, utredningar

Kelvin Ekeland, Hålsjö 8375,
820 64 NORRBO
Tel 0650-335 39, 070-2110815
Fax 0650-335 44
bergils.ekeland@telia.com

Kassör

Karin Nilsson,
Tjärnvallsvägen 39,
820 42 KORSKROGEN
Tel 0651-22004
Fax 0651-22004

Sekreterare

Lars Mittjas,
Rotebergsvägen 151,
128 34 EDSBYN
Tel 0271-23243, 070-571 52 72
Fax 0271-232 43

Mona Olsson, Holmen 1222,
820 41 FÄRILA
Tel 0651-241 98

Suppleanter

Anna Brodin, Hästbovägen 17,
813 95 TORSÅKER
Tel 0290-701 41, 073-63944 55
annabrodin@compaqnet.se

Carl Höglund, Rönningen 8525,
826 95 TRÖNÖDAL
Tel 0270-380 64, 070-37290 71
calle_hoglund@home.se

Karin Sköldmark, Bäckstigen 3,
828 32 EDSBYN
Tel 0271-214 82

Åsa Morberg, Årsundavägen 8 ,
811 61 SANDVIKEN
Tel 026-253 706, 070-32985 23
amg@hig.se

Länsstyrelsens rovdj. grupp

Joni Lidberg, Grophamre 53,
827 91 LJUSDAL
Tel 0651-332 91, 070-35745 19
lidbergjoni@hotmail.com

Revisorer

Sara Fichtelius,
Klampargatan 4,
824 42 HUDIKSVALL
Tel 0650-18676, 070-591 86 76
sara.fichtelius@telia.com

Carl-Ingel Arvidsson,
Bankgränd 1,
824 43 HUDIKSVALL
Tel 0650-31297, 070-688 82 65

Suppleanter

Göran Bernstål, Majors portar,
821 98 RENG SJÖ
Tel 0278-665123, 070-6948732
Fax 0278-66 51 60
goran.bernstal@swipnet.se

Gunila Brinkert,
Lövhagavägen 1244,
821 51 BOLLNÄS
Tel 0278-13715, 070-657 37 15

Valberedning

Anders Assis, Edevägen 10,
827 40 TALLÅSEN
Tel 0651-330 29
annersors@hem.utfors.se

Margareta Granér, Lilla
Vintergan 41,
827 31 LJUSDAL
Tel 0651-71 16 06

Roger Persson, Faluvägen 80,
828 30 EDSBYN
Tel 0271-20005, 070-593 72 50
faluvagen80@hotmail.com

Föreningens kansli & postadress

c/o Hälsinglands museum
Storgatan 31
824 30 HUDIKSVALL

Ekonomi: Barbro Persson
Tel 0650-196 01,
Fax 0650-381 86,
barbro.persson@hudiksvall.se

Projektkoordinator

Jenny Strandberg,
Kristians 3430, Åkre,
820 40 DELSBO
Tel 0653-15211, 070-215 65 70
kristians02@hotmail.com

FÄBODMAT och MATKULTUR

Ewa Kohlström och Åsa Wilhelmsson
Hushållningssällskapet, Magasinsgatan 25,
812 51 STORVIK Tel 0290-336 00
ewa.kohlstrom@hush.se eller
070-399 11 89 eller 0290-336 06
och till asa.wilhelmsson@hush.se eller
070-216 92 30 eller 0651-101 49

Aktuellt:

Det finns möjlighet att hos projektet söka om bidrag för att delta i studieresor, studiebesök eller besök på mässor och liknande.

TIPS:

Seminarium; Logistik och distribution för små livsmedelsförädlare. Stockholm 17 mars.

Kontakt Christer Wennerberg, 0521-572453
christer.wennerberg@lrf.se

Studieresa i Dalarna med Regional Mat 12-13 maj.
Kontakt Ingela Hallberg, 018-672456
ingela.hallberg@omv.sl.se

Bondens marknad 5, 12, 19 mars – Påskmarknad på Söder i Stockholm. Kjell Elander, Tel: 021 - 610 90
kjell_elanders@hotmail.com

Projekt *Fäbodmat och Matkultur* har tillsammans med Ljusdalsbygdens museum i studiecirkelform dokumenterat gammal fäbodkunskap.

På Digerkölsvallen filmade Åke Palm hur smör kärnades i stavkärna. Det är ett tungt arbete som kräver en förfinad teknik om det ska gå fort och man ska orka ända fram. Skillnaden mellan äldre, kunniga kvinnor och (yngre) nybörjare var uppenbar! Till vänster kan man se hur Tora med vana händer tvättar smörklumpen i ett smörtråg.

I filmen Fäbodminnen kan man bl a följa hur smöret kärnas

Årsmöte 2005 på Nytorps Naturbruksgymnasium den 12 mars

Betala medlemsavgiften för 2005. 150 kronor. Postgiro 430 24 37-1. Du behövs. Gävleborgs fäbodförening kallar även medlemmarna och alla andra, som är intresserade av fäbodnäringen och fäbodkulturen och därmed förmodade medlemmar, till **årsmöte den 12 mars på naturbruksgymnasiet i Nytorp** vid Arbrå 16 km norr om Bollnäs. Medlemmar har fått dagordning.

Vi börjar med smörgås och kaffe **klockan 11** och ungefär klockan 11.30 visas filmen

Fäbodminnen

som Åke Palm vid Ljusdalsbygdens museum filmat i samband med den gångna sommarens studiecirkel som projektet Fäbodmat och matkultur haft på olika fäboddar. I samband med filmen kommer också att berättas om vad projektet gjort i övrigt.

De sedvanliga årsmötesförhandlingarna kommer att inledas strax efter klockan 12.

Vi samlas i maskinhallen. Den ligger lite sydväst om skolbyggnaden och söder om bäcken. **Välj infarten närmast Bollnäs.** Vi ska försöka skylta så att det går att hitta.

Telefonnummer till Nytorp: 0278-411 49

Välkomna!
Styrelsen